

Αισθάνεστε ότι σας κρίνουν; Ο Ιησούς εξηγεί την προέλευση της καταδίκης

Λόγια του Ιησού προς τον Udo - για όλους όσους έχουν αυτιά να ακούσουν

Σήμερα το πρωί ο Κύριος μίλησε για τη συγχώρεση - να συγχωρούμε τους εαυτούς μας. Ησαΐας 1:18: *“Ελάτε, τώρα, να τακτοποιήσουμε τα ζητήματα ανάμεσά μας”, λέει ο Ιεχωβά. + “Παρότι οι αμαρτίες σας είναι κατακόκκινες, θα γίνουν λευκές σαν το χιόνι + παρότι είναι ερυθρές σαν την πορφύρα, θα γίνουν σαν το μαλλί.”*

"Σε αυτές τις μέρες ο λαός Μου αγχώνεται πάρα πολύ με τις αμαρτίες του. **Οι αμαρτίες τους γίνονται βουνά καταδίκης** και λίγοι από εσάς πιστεύουν ότι πραγματικά σας έχω συγχωρήσει.

Γιατί ο λαός Μου δεν μπορεί να δεχτεί τη συγχώρεσή Μου; Πώς και πιστεύεις τα επικριτικά ψέματα από το στόμα του εχθρού σου; Πόσες φορές πρέπει να σας ζητήσω να ΠΙΣΤΕΨΕΤΕ; Απλά πιστέψτε και θα λάβετε. Πόσες φορές πρέπει να πεθάνω στο σταυρό για να σας πείσω ότι οι αμαρτίες σας έχουν πλυθεί;

Πολλοί από εσάς ξαπλώνετε σε κρεβάτια καταδίκης, από τη στιγμή που ξυπνάς και έρχεσαι στη συνειδητότητα μέχρι τη στιγμή που πέφτεις στο κρεβάτι για να κοιμηθείς. Οι αμαρτίες σου σε σπρώχνουν προς τα κάτω. Ζητήσατε συγχώρεση, αλλά δεν πιστεύετε ότι την έχετε λάβει. Αντίθετα, πιστεύετε τα ψέματα του κακού που σας βομβαρδίζουν συνεχώς με αναλήθειες.

Αιχμαλωτίστε κάθε σκέψη, αγαπητοί μου αγαπημένοι - κάθε σκέψη! Μην τον αφήσετε να διεισδύσει στην καρδιά σας ή στον εσωτερικό σας εαυτό, μην κοστίζετε από αυτά τα συγκαταβατικά ψέματα. Θα σας πω πώς να ενεργήσετε:

Κοιτάξτε το μικρό αγόρι. Περιμένει μέχρι να φύγει η μητέρα του από την κουζίνα, μετά σπρώχνει μια καρέκλα στο ράφι και βγάζει το καπάκι από το βάζο με τα μπισκότα... όλη την ώρα παρακολουθώντας την πόρτα.

Ξέρει ότι δεν πρέπει να παίρνει μπισκότα... κάπως έχει τόσο πολύ μυαλό. Έτσι περιμένει μέχρι να μην κοιτάξει και στη συνέχεια προσπαθεί να επιτεθεί στο βάζο μπισκότων. Βάζει προσεκτικά μερικά μπισκότα στην τσέπη του, βάζει το καπάκι πίσω στο βάζο μπισκότων, κατεβαίνει από την καρέκλα και το σπρώχνει πίσω στο τραπέζι. Τρέχει γρήγορα έξω με τα μπισκότα πριν τον πιάσει. Στη συνέχεια τα τρώει, ένα προς ένα, και αρχίζει να σκέφτεται το γεγονός ότι μόλις έκανε κάτι λάθος.

Έχουν καλή γεύση, αλλά αισθάνεται άσχημα. **Εργάζομαι στη συνείδηση αυτού του παιδιού μέχρι να είναι έτοιμο να μετανοήσει.** Το κάνω μόνο για εκείνον.

Άφησε ψίχουλα στο ράφι στην κουζίνα. Η μητέρα του το βλέπει και βρίσκει το μικρό αγόρι στη γωνία του κήπου, κοιτάζοντας την άλλη πλευρά και γεμίζοντας κάτι στο στόμα του. Ανεβαίνει προς το μέρος του και του λέει: 'Παιδί μου, πήρες μπισκότα;' Σκουπίζει τη λιωμένη σοκολάτα από τα χεράκια του, την κοιτάζει με ανάμεικτα συναισθήματα. Ενοχή για την κλοπή μπισκότων και ικανοποίηση που τελείωσε να τα τρώει. Πιάστηκε στα πράσα, δεν έχει άλλη απάντηση από: 'Μμμ χμμ, λυπάμαι μαμά, λυπάμαι.' **Τότε, εκείνη τη στιγμή της εξομολόγησης, πραγματικές τύψεις ξεπροβάλλουν από μέσα του και δάκρυα ξεφυτρώνουν στα μικρά του μάτια. Λυπάται πραγματικά. Το ξέρει. Μετανοεί και ζητά συγχώρεση.**

Τι είδους Θεός είμαι, παιδιά Μου; Να σε αρπάξω από το χέρι, να σε τραβήξω με ένα τράνταγμα και να σε σέρνω στο σπίτι για να σε χτυπήσω πράσινο και μπλε; Ή θα πρέπει να σας δώσω ένα διάλειμμα για να το σκεφτείτε για λίγα λεπτά και στη συνέχεια να σας μιλήσω για αυτό: 'Ξέρεις τι έκανες;' 'Ήταν λάθος, μαμά.' 'Τι λες;' 'Λυπάμαι.' (Ένα μικρό δάκρυ στάζει από το μάτι του.) Τι να πω σε εκείνο το σημείο; 'Σας συγχωρώ. Πηγαίνετε και μην αμαρτάνετε άλλο.'

Αργότερα, παίζετε και αρχίζετε να αισθάνεστε άσχημα. Αν μπορούσες να δεις έναν δαίμονα να κάθεται στον ώμο σου και να σου λέει: 'Είσαι κακός - πήρες αυτά τα μπισκότα.'

Μετά ξαπλώνεις για έναν υπνάκο και έρχονται κι άλλες δαιμονικές φωνές: 'Είσαι ένα άσχημο αγοράκι, έκλεψες από τη μητέρα σου.' Αργότερα, όταν όλοι έρχονται στο τραπέζι: 'Θα πρέπει να είσαι στο δωμάτιό σου. Δεν σου αξίζει να κάθεται στο τραπέζι.' Αυτό επαναλαμβάνεται καθημερινά και δεν χρειάζεται πολύς χρόνος και αισθάνεστε τόσο άσχημα για τον εαυτό σας που δεν υπάρχει ελπίδα. Γιατί ακόμη και να προσπαθήσεις να είσαι καλός - είσαι χαμένος. Έτσι σας αποθαρρύνει ο εχθρός.

Μερικοί από εσάς έχετε ζήσει μια τέτοια παιδική ηλικία όπου οι γονείς σας ήταν οι φωνές των δαιμόνων. Συνέχισαν να σε σπρώχνουν προς τα κάτω και να σου λένε πόσο

κακός ήσουν. Δεν σε αφήνουν ποτέ να ξεχάσεις ένα πράγμα που έκανες λάθος. Κάθε φορά που θύμωναν, έφερναν στο προσκήνιο το παρελθόν για να σε νικήσουν με αυτό.

Νομίζεις ότι είμαι σαν αυτούς; Λοιπόν, δεν είμαι. Όταν βλέπω τη μετάνοια στην καρδιά σας, σκουπίζω τις αμαρτίες σας και ψιθυρίζω: 'Ας προσπαθήσουμε ξανά. Θα τα πάμε καλύτερα την επόμενη φορά.' Περιμένω υπομονετικά να συνειδητοποιήσετε τι έχετε κάνει και ποιες είναι οι συνέπειες. Τότε σας αγκαλιάζω και δουλεύω μαζί σας μέχρι να μπορέσετε να ξεπεράσετε αυτόν τον πειρασμό.

Από την άλλη, οι δαίμονες σε χτυπούν ανελέητα μέρα και νύχτα. Παιδιά Μου, πότε θα μάθετε τη διαφορά ανάμεσα στη Φωνή Μου και τους δαιμόνιους που βρίσκονται στο ψέμα; Πότε θα Με πάρεις με το Λόγο Μου: 'Σε συγχωρώ;' Πότε θα προτιμούσατε να πάρετε το Χέρι Μου και να προσπαθήσετε ξανά παρά να τρέξετε αντίστροφα;

Δεν ξέρετε ότι η καταδίκη παράγει καταδίκη; Οι δαίμονες σε καταριούνται γιατί θέλουν να καταριέσαι ο ένας τον άλλον. Θέλουν να σας αποθαρρύνουν, ώστε να μην βγείτε ποτέ με τα δώρα σας. Ποτέ δεν θα πιστέψεις ότι μπορώ να σε ωφελήσω. Ποτέ δεν θα πιστέψεις ότι έχεις κάποιο νόημα στη Βασιλεία Μου ή ότι σώζεσαι και πηγαίνεις στον ουρανό. Αλλά πηγαίνετε εκεί! Όλοι σας είστε προικισμένοι με πολύτιμα δώρα που χρειάζομαι στη δουλειά για να πολεμήσω ενάντια στον εχθρό αυτή τη στιγμή. Ο καθένας από εσάς είναι προικισμένος με δύναμη όταν προσεύχεστε. Αλλά ποτέ δεν θα έρθετε στην αίθουσα του θρόνου γενναία αν αισθάνεστε άσχημα για τον εαυτό σας. Δεν θα τολμήσετε ποτέ να αγγίξετε μια άλλη ψυχή όταν αισθάνεστε ακάθαρτοι και ένοχοι. Και αν τολμήσετε, ο εχθρός θα σας πει: 'Κοιτάξτε τις αμαρτίες σας. Δεν έχετε χάσει τίποτα εδώ για να τους βοηθήσετε. Ο Θεός δεν μπορεί να σε χρησιμοποιήσει.'

Η ενοχή και η καταδίκη είναι τα προτιμώμενα εργαλεία που χρησιμοποιεί ο εχθρός για να εμποδίσει τους Χριστιανούς. Αυτό έχουν διδαχθεί οι δαίμονες: 'Αν θέλετε να φέρετε έναν χριστιανό κάτω και να τον σταματήσετε, μιλήστε για τις αμαρτίες του.' Και δυστυχώς λειτουργεί! Αλλά ο κίνδυνος αναγνωρίζεται, ο κίνδυνος αποφεύγεται.

Αν ξέρεις ότι αυτό είναι το σημείο της επίθεσης μαζί σου, μπορείς να έρθεις ενώπιον Μου μετανιωμένος και να μπεις στη μάχη πλήρως εξοπλισμένος. Ποιος καλύτερος τρόπος για να αποθαρρύνετε ένα άτομο από το να το κάνετε να αισθάνεται άσχημα για τον εαυτό του; Βλέπετε; **Είστε θύματα ψυχολογικού πολέμου αν καταπιείτε το ψέμα ότι οι αμαρτίες σας δεν συγχωρούνται.**

Οι άνθρωποι μου, ήρθε η ώρα να μεγαλώσω. Πρέπει να πας στη μάχη. Πεπεισμένος για την αγάπη και τη συγχώρεσή Μου! Δεν υπάρχει άλλος χρόνος για εμπιστοσύνη και πίστη. Επικοινωνήστε μαζί Μου. Ξέρεις ότι η Φύση Μου είναι αγάπη και συμφιλίωση, μαζί με χείρα βοηθείας. Ήσουν μαζί Μου και το να είσαι μαζί Μου σημαίνει ότι Με γνωρίζεις. **Και θα πρέπει τώρα να έχεις την αυτοπεποίθηση να ενεργείς σύμφωνα με το Λόγο Μου και να δίνεις τον καλό αγώνα και να αιχμαλωτίζεις κάθε σκέψη.**

Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος για τον οποίο η οικειότητα μαζί Μου απορρίπτεται τόσο πολύ από τους διαβόλους. Ξέρουν, όταν έρχεστε κοντά Μου με τρυφερότητα και αγάπη, ότι θα καθαριστείτε με τη συγχώρεσή Μου. Θα φύγεις ενθαρρυμένος και ενδυναμωμένος, έτοιμος να αγαπήσεις, όπως κι εγώ σε αγάπησα.

Αλλά αν δεν επιτύχετε ποτέ αυτή την οικειότητα μαζί Μου, εξακολουθείτε να έχετε την τάση να υποθέτετε ότι είμαι σκληρός και επικριτικός, καθώς προκαλείτε τις παιδικές και σχολικές σας εμπειρίες όπου έχουν στραφεί εναντίον σας άδικες τιμωρίες. Είσαι ένοχος και ψυχικά φυλακισμένος όταν οι δαίμονες σε καταριούνται καθημερινά και δεν έχεις έναν αυθεντικό και οικείο χρόνο μαζί Μου όπου σε κρατάω, σε συγχωρώ και σε εξοπλίζω για να προσπαθήσεις ξανά. Έχετε ένα μόνιμο σύννεφο πάνω από το κεφάλι σας που λέει: 'Ένοχος.'

Και τέλος, πρέπει να ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ στη Συγχώρεσή Μου. ΠΙΣΤΕΥΩ ότι υπέφερα για σένα και πέθανα στο σταυρό. ΠΙΣΤΕΥΩ ότι αν και οι αμαρτίες σας είναι κόκκινες στο αίμα, τις ξέρω σαν πλύσεις χιονιού. Δεν συγχώρεσα τον Δαβίδ, έναν δολοφόνο και μοιχό; Δεν συγχώρεσα τους Φαρισαίους και τους Ρωμαίους στρατιώτες;... 'Παι, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν.'

Τώρα, αν τους συγχώρεσα, γιατί δεν δέχεστε τη συγχώρεσή Μου για τις αμαρτίες σας; Εύκολος. Ακούς τους δαίμονες που σε εμποδίζουν με την καταδίκη. Θα πρέπει να σας είναι σαφές μέχρι τώρα: **Η καταδίκη ανήκει στους δαίμονες, η καταδίκη ανήκει στο Πνεύμα**

Μου. Όταν σας πείθω, υπάρχει ένα πολύ γλυκό συναίσθημα μετάνοιας επειδή Με προσβάλατε και μαζί του έρχεται μια πραγματική επιθυμία να μην επαναλάβω την πράξη και είμαι μαζί σας εκείνη τη στιγμή. Σας ενθαρρύνω να Μου ζητήσετε δύναμη για το μέλλον.

Όταν ο εχθρός σε καταδικάζει, το θέμα είναι να σε πείσει πόσο κακός και άχρηστος είσαι, ότι είσαι καταδικασμένος και δεν μπορείς ποτέ να χρησιμοποιηθείς από τον Θεό. είσαι εντελώς χαμένος και άχρηστος. Σε συνδυασμό με αυτό έρχεται μια συντριπτική ντροπή και επιθυμία να ξεφύγουμε από Μένα αντί για Μένα. Μόλις πειστείς να ξεφύγεις από Μένα, η σπείρα γρήγορα μετατρέπεται σε απελπισία.

Πρόσεχε τα λόγια Μου! Όταν το νιώθεις αυτό, νιώθεις αυτό που σου επιβάλλουν οι υπηρέτες του Σατανά.

Λοιπόν, τώρα σας έδωσα ένα μάθημα για το πώς να αναγνωρίζετε τις απαλά πειστικές σκέψεις Μου και έτσι να ξεφεύγετε από την παγίδα που έχει στήσει ο Σατανάς για να σας ντροπιάσει και να σας εμποδίσει μόνιμα ως Χριστιανό. Πάρτε το κατάκαρδα, αγαπημένοι Μου, πάρτε το κατάκαρδα και απορρίψτε την ενοχή που προέρχεται από τον Σατανά και τους υπηρέτες του. Σας ευλογώ τώρα με ένα γλυκό συναίσθημα της ατελείωτης αγάπης και συμπόνιας Μου για εσάς. Περπατήστε μέσα στη συγχώρεσή Μου. Αν και οι αμαρτίες σας είναι κόκκινες, μετανοήσαμε μαζί, τώρα είναι λευκές σαν το χιόνι. "